

Palotán végre megmozdult valami

A város polgármestere szerint ez már nem a „Homály Csárli” című olcsó játszadozás

Már beindult az agyam erre az esztendőre – fogadta el a beszélgetésre szóló felkérést Leszkovszki Tibor, Várpalota város polgármestere. Az már egyeztetés nélkül is természetes volt, hogy az interjú témája elsősorban csak a „japán hitel” lehet.

Várpalotán mostanság elvileg és gyakorlatilag minden a japán hitel körül forog. Elvileg, mert a komplex környezetfejlesztési program kommunális beruházásainak továbbra is tart a (tervek szerinti) pályázatát, gyakorlatilag, mert sok-sok házban már gázzal fűtenek (aki egy szép szélcsendes téli estén évekkel ezelőtt beleszipákolta a levegőbe, az tudja, ez mit is jelent!), mert újra túrják, ássák az utcákat a csatornafektetéshez, s a Gábler-tó mellett kikapart hatalmas gödrön is egyre inkább látszik, abból egyszer szennyvíztisztító telep lesz.

Ötméternyi látótávolság

– Szilveszterkor, az éjféli kocsintáskor, mint polgármester, mit kívánt önmagának az 1997. esztendőre?

– Nyugodtabb évet az előzőnél. Az idén elindulunk a lejton, de azt is mondhatnám, a japán program már rendszeren, a szabadesés törvényei szerint halad.

– Akkor most mitől lesz ez az esztendő nyugodtabb?

– Egy évvel ezelőtt annyit tudtunk, a japán hitelből finanszírozott környezetrehabilitációs programot meg kell valósítani. Kilencvenhat elején ott tartottunk, vízre és szennyvízre volt hat, illetve négy nemzetközi tenderen minősített vállalkozó. Ezenkívül semmi nem volt. Semmilyen időpont, hogy mikor kezdődhetnek a beruházások. Az egész egy nagy, ol-

csó „Homály Csárli” című játék volt, ötméteres látótávolsággal.

Viszont most, január elején ott tartunk, a tavaly novemberi számláink fedezete már meg is érkezett. Na igen, ehhez kellett, hogy kilencvenhat októberében rohantunk ki Japánba, mert három hónapja állt már minden. Tisztáztuk a problémákat, mert a pénz sem jött! Semmi sem működött.

– Ehhez képest a péti és az inotai városrészen ott a gáz a lakásokban, s a szennyvíztisztító földmunkái is jól haladnak...

– ...és ha valaki nekem azt mondja egy éve, hogy kilencvenhat végére a csatornázás jelentős részével is végzünk, azt merész állításnak tartom. De erre most már adott az esély. A vízprogram pályázatát heteken belül kiírják, a hitel felvételéhez szükséges önrészt, néhány százmilliót kell még megszerezni.

– Tehát könnyebb, nyugodtabb lehet ez az esztendő, mert vannak már játékszabályok. De nagyon sokat kell majd játszani!

– Létező és kipróbált szabályokkal játszani könnyebb, mint nyolc alternatívában gondolkodni. Sokáig minden vonalon csak araszolgattunk előre. Kellett hozzá tavaly tizenkét rendkívüli testületi ülés is. Ezért mondtam, ha az elmúlt hat esz-

Leszkovszki Tibor: – Létező és kipróbált szabályokkal lehet játszani

Fotó: Áfrány

tendőből választani kellene, melyiket nem kívánnám, az a kilencvenhatos lenne.

A hitelre biztosíték a kormánygarancia

– A játékszabályokban írva vagyunk, a japán fél csak akkor biztosítja a hitelt, ha a több mint harmincszázalékos önrészt a hitelfelvevő előteremti. Az imént mondta: néhány százmillió forintot.

– Ez menni fog, megoldható. Nem lesz egyszerű, de nem is olyan nagy falat. Ehhez már módosították a költségvetési törvényt is, kormányrendeletek is – szinkronba kellett hozni a magyar elképzeléseket a japán jogszabályokkal. A japán nagykövet kétszer járt Várpalotán, munkatársai több alkalommal. A helyszínen győztek meg ró-

la, ez nem egy öncélú tanácskozási sorozat, hanem a kivitelezésnél tartunk.

– Nyilván az érintett települések polgárai örömmel olvassák, hogy most már gőzerővel folynak a beruházások. Amiről azonban még alig-alig esik szó: ezt a többmilliárdos kölcsönt vissza is kell majd fizetni.

– 2001-től, tizennyolc év alatt. Én még ezzel kapcsolatban is nyugodt vagyok. Négy éve a pénzügyi bizottság akkori elnökével, Patonai Józseffel számoltunk, s biztosíthatónak tűnt a fedezet. 1992-ben negyvenhárommillió volt a helyi adókból a bevétel Várpalotán. Most háromszáznegyvenmillió. Ez adhat egy alapot, amire lehet tervezni. Egyébként 1991–94 között is visszafizettük a kórház építésére felvett hiteleket, s közben a város is működött. A visszafizetésre a másik biztosíték a kormánygarancia. Ha a város olyan gazdasági helyzetbe kerül, akkor kérhető a hiteltörlesztés átütemezése, s még mindig lehetőség van a szerződés módosítására is. Természetesen az egész ügy másként néz ki, ha Pétfürdő és Inota szándéka szerint leválik Várpalotától.

A munkanélküliség csökkent

– Ha Várpalota a gazdasági helyzet alakulása okán kénytelen lenne igénybe venni ezt a kormánygaranciát, akkor utána a város már nem nagyon kilincselhet a beruházásaihoz központi támogatásért!

– Szerintem egyébként sem. Az elmúlt hat évben a központi alapok, céltámogatások pályázhatósága jelentősebben három alkalommal változott. Azt senki sem tudja megmondani, a következő öt esztendőben mi lesz.

– Ezzel a környezetrehabilitációs programmal komfortosabb lesz a város, alkalmasabb beruházásokra is. Akadt-e már olyan befektető, aki kimondottan a japán program miatt érdeklődött, jelentkezett, hogy ő Várpalotán kíván munkahelyet létrehozni?

– Így, direkt, hivatalos módon még nem. De magánemberként már volt, aki megkeresett, s jelezte, Várpalotán vásárolt lakást. Erről csak annyit, az illető a kisebb vállalkozások híve, komoly üzletember, nem szokott csak úgy ide-oda költözgetni. A volt Cseri-erdei szervizt megvette egy német cég, az idén már termelni fog ott egy bútorgyár. Száz-százötvenen nyugat-európai piacra készítenek majd csúszásas bútorkat. A Tronix Rt. harminc, a Nitrogénművek Rt. százötven embert vett fel. A Nitrogénműveknek és az inotai Alukohó Kft.-nél több mint hetven ezer forint a havi átlagjövedelem. Remélem, a februári tárgyalások után elkezdődhet az inotai erőműben az új 140 megawattos turbina építése. Lékerültünk a megyei munkanélküliségstatisztikák éléről.

– Fogalmazzunk finoman, hogy valami nagyon kis elmozdulás már tapasztalható?

– Ez így van, s ezt ki is kell hangsúlyozni. De fogalmazzunk egyértelműen! Ha a Veszprémben vagy Székesfehérváron működő nagy cégek valamelyike Palotára települt volna, gondban lennénk: nincs annyi szakképzett munkanélküli, amennyit alkalmazni tudnánk. A japán program földmunkáin alig találkoztam várpalotaiakkal, az ország másik végéből hoztak kubikusokat. Van még min változtatni, de a lényeg az, hogy valami végre megmozdult és elkezdődött.

Ármás János